

کارگران جهان متحد شویم!

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

آوریل 2017 - فروردین 1396

شماره 66

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

ویژه کنگره کارگران معادن

- در باره دومین کنفرانس بین المللی کارگران معادن
- گزارش وضعیت نیروی کار فعال در معادن ایران
- پیام نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران -
خارج کشور به دومین کنفرانس بین المللی کارگران معادن
- قطعنامه پیشنهادی
- بیانیه پایانی کنفرانس

در باره دومین کنفرانس بین المللی کارگران معادن

دومین کنفرانس بین المللی کارگران معادن، پس از 4 سال (*) از دوم تا پنجم فوریه 2017 در شهر گوداواری خانی (Godavari Khani) – هندوستان با شرکت 5000 نفر با موفقیت برگزار شد.

با توجه به رشد و گسترش مبارزات مداوم کارگران معادن ایران در دو سال اخیر، از یک سال پیش تلاش های مستمری صورت گرفت که بتوان یک هیئت و یا حداقل نماینده ای از کارگران ایران نیز در این کنفرانس جهانی شرکت کند. تدارکاتی نیز دیده شد، اما به دلایل امنیتی متأسفانه از ایران کسی نتوانست در این تجمع بزرگ جهانی شرکت کند. اما گزارش جامع و جالبی از وضعیت کار و زندگی و مبارزات کارگران معدن در ایران تهیه و برای این کنفرانس فرستاده شد که متن آن توسط رفقای نهادهای همبستگی به انگلیسی و آلمانی ترجمه و در اختیار کنفرانس گذاشته شد. (متن فارسی را در صفحات بعد می خوانید).

علازم این که کنفرانس از نماینده نهادهای همبستگی دعوت به عمل آورده بود، اما متأسفانه این سفر عملی نشد. لذا از طرف نهادها یک پیام همبستگی برای کنفرانس ارسال شد که در سایت آنها نیز منتشر شده است. همچنین از طرف نهادها متن یک قطعنامه پیشنهادی در حمایت از کارگران معدن ایران تهیه و ارسال شد (این دو متن را نیز در صفحات بعد می خوانید).

براستی جای نمایندگانی از ایران در این کنفرانس خالی بود و سهم ما غیر از آنچه گفته شد، بیشتر نبود. امیدواریم در سومین کنفرانس که در سال 2021 برگزار خواهد شد، فعالین معدن در ایران از همین حالا تدارک ببینند و بتوانند با رفع موانع موجود، جایگاه شایسته خود را در کنفرانس بعدی به دست آورند.

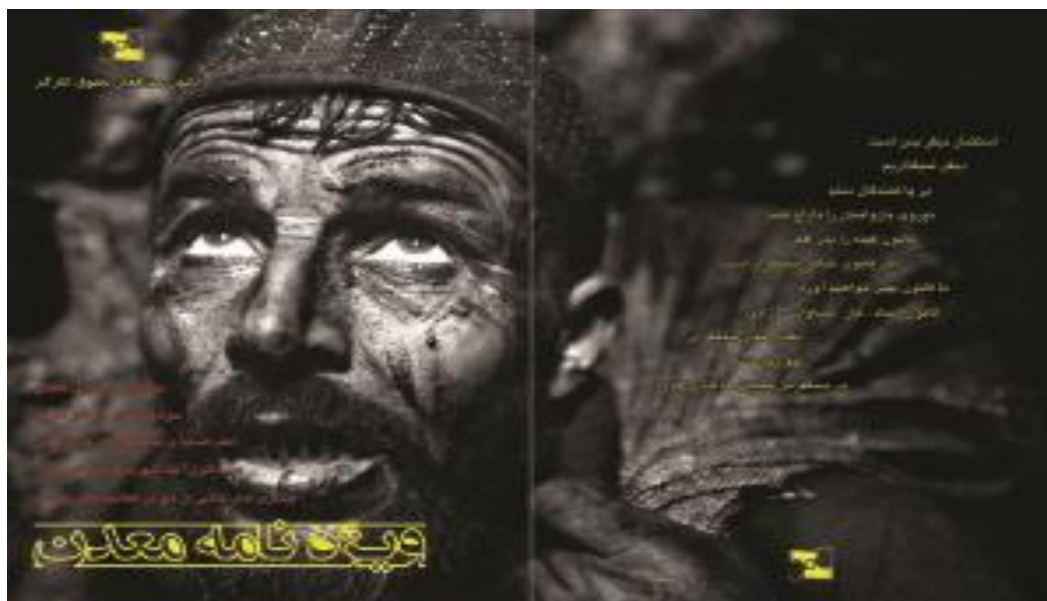
دو سند پایانی کنفرانس به فارسی ترجمه شده و برای آشنایی با روند کار و برنامه ها و مصوبات این کنفرانس در همین شماره بولتن منتشر شده است.

* - اولین کنفرانس از اول تا سوم مارس 2013 در شهر آرکویپا (Arequipa) - پرو با حضور 500 نفر شرکت کننده برگزار شد.

////////////////////////////////////

در پائیز 1993 کانون مدافعان حقوق کارگر، ویژه نامه مفصلی در مورد معادن ایران منتشر نموده بود که بخش های مهمی از آن را ما ترجمه کرده و به عنوان مواد اطلاعاتی در اختیار شرکت کنندگان در کنفرانس قرار دادیم که در همین شماره ضمیمه می باشد. نظر به اهمیت و اطلاعات مفید این ویژه نامه، لینک آن را در زیر ملاحظه میکنید:

<http://www.kanoonm.com/wp-content/uploads/2014/12/ویژه-نامه-معادن.pdf>

گزارش وضعیت نیروی کار فعال در معادن ایران

کشور ایران با در اختیار داشتن 42 میلیارد تن ذخیره‌ی قطعی مواد معدنی، از جمله کشورهای معدنی جهان است. ایران در سال 1393 با تولید 364 میلیون تن مواد معدنی به ارزش کل 139 هزار میلیارد ریال (به ارزش تقریبی 4.3 میلیارد دلار)¹ در رتبه‌ی 10 تولید مواد معدنی و رتبه‌ی 15 ارزش کل تولیدات معدنی در جهان ایستاده است. سهم تولیدات معدن در تولید ناخالص داخلی ایران 6 درصد و سهم این بخش از اشتغال 0.75 درصد است. گزارش زیر در دو بخش به بررسی وضعیت نیروی کار معادن در ایران می‌پردازد. بخش اول این گزارش تغییر و تحولات اقتصادی و اعداد و ارقام مربوط به نیروی کار را در بخش معادن از سال 1381 تا 1394 مورد تدقیق قرار داده و در بخش دوم وضعیت اتحادیه‌های کارگری، اعتراضات و اعتصابات کارگران را در این حوزه بررسی می‌کند. در این گزارش از دفاتر نتایج آمارگیری نیروی کار در ایران و نتایج آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری در ایران استفاده شده است.² تمامی آمار و ارقام موجود در بخش اول این گزارش از وبگاه مرکز آمار ایران استخراج شده است. این گزارش به یاد و خاطره‌ی تمامی کارگران کشته شده در اعتراضات کارگری، به‌ویژه کارگران شهید معدن مس خاتون‌آباد و معدن زغال‌سنگ زرنند (معدن‌جو) تقدیم می‌شود.

وضعیت نیروی کار در معادن در حال بهره‌برداری در ایران معادن در حال بهره‌برداری

تعداد معادن در حال بهره‌برداری در ایران از 2955 معدن در سال 1381 به 5355 معدن در سال 1393 افزایش یافته است. از این تعداد 5291 معدن به صورت روباز، 111 معدن به صورت زیرزمینی و مابقی به صورت تلفیقی از هر دو روش استخراج می‌شوند. 97.1 درصد معادن ایران در سال 1393 در اختیار بخش خصوصی بوده است. از تعداد کل معادن، 25.1 درصد در زمینه‌ی استخراج شن و ماسه مشغول به فعالیت بوده و به این ترتیب بیشترین معادن در این حوزه کار می‌کنند. معادن سنگ تزئینی (15.1 درصد) و معادن سنگ لاشه (15.1 درصد) در رتبه‌های بعدی قرار دارند. همچنین استان‌های خراسان رضوی، کرمان و اصفهان (به ترتیب با 528، 438 و 390 معدن) بیشترین معادن ایران را در اختیار دارند.

1. متوسط نرخ دلار در سال 93 برابر با 32000 ریال بوده است.

2. با توجه به اینکه طرح آمارگیری نیروی کار در ایران از سال 84 به این سو انجام شده و همچنین آمار مربوط به معادن در حال بهره‌برداری ایران در سال 94 تاکنون منتشر نشده؛ از این رو اگرچه آمار سال‌های 81 تا 94 در این گزارش لحاظ شده، با این حال تکیه‌ی آن بر آمار مربوط به بازه‌ی زمانی 84 تا 93 است.

ارزش کل تولیدات

ارزش کل تولیدات معدنی ایران از 6480 میلیارد ریال (0.8 میلیارد دلار) در سال 1381 به 139200 میلیارد ریال در سال 1393 رسیده است.³ در این میان استان کرمان با 52460 میلیارد ریال (1.6 میلیارد دلار) بیشترین ارزش کل تولیدات را به خود اختصاص داده و پس از آن استان یزد با 38270 (1.2 میلیارد دلار) و اصفهان با 8640 میلیارد ریال (0.27 میلیارد دلار) در مقام‌های بعدی ایستاده‌اند. نکته‌ی پر اهمیت اینجاست که ارزش کل پرداختی به کارگران بخش معدن، در برابر ارزش افزوده‌ی⁴ این بخش به شدت ناچیز است. در سال 81 ارزش افزوده‌ی معادن ایران برابر با 5060 میلیارد ریال (0.6 میلیارد دلار) بوده و حال آنکه کل پرداخت‌ها به کارگران در همین سال برابر با رقم 715 میلیارد ریال (90 میلیون دلار) بوده است. این ارقام در سال 1393 به این صورت بوده‌اند: 97590 میلیارد ریال (3 میلیارد دلار) ارزش افزوده در مقابل 19870 میلیارد ریال (621 میلیون دلار) ارزش کل پرداختی‌ها به کارگران. به این ترتیب ارزش افزوده‌ی تولید شده در این سال، 4.9 برابر کل دستمزد دریافتی کارگران (جبران خدمات نیروی کار) بوده است.

در میان تمامی فعالیت‌های معدنی، استخراج سنگ آهن از سال 91 به این سو بیشترین تولید ارزش را به خود اختصاص داده و پس از آن، با اختلاف بسیار تولید سنگ مس و سنگ‌های تزئینی در مقام‌های بعدی قرار دارند. اگرچه تا پیش از دهه‌ی 90، سنگ مس همواره بیشترین تولید ارزش افزوده را در میان مواد معدنی به خود اختصاص می‌داد و ارزش کل تولیدات سنگ آهن و مس در دهه‌ی 80 تقریباً یکسان بوده است.

در سال 93، تولید سنگ آهن 55.3 درصد ارزش کل تولیدات معدنی را به خود اختصاص داده و تولید سنگ مس 16.6 درصد و تولید سنگ تزئینی نیز 5.9 درصد کل ارزش تولیدی را شکل داده‌اند.

بررسی سرانه‌ی بهروری کار⁵ و مقایسه‌ی آن با پرداخت‌ها به کارگران در بخش معادن، بازتابی از استثمار فزاینده‌ی کارگران بخش معدن است. سرانه‌ی سالانه‌ی جبران خدمات کارگران در سال 93 در بخش عمومی معادل 249 میلیون ریال (7700 دلار) و در بخش خصوصی، با اختلافی 91 میلیون ریالی، برابر با 158 میلیون ریال (4900 دلار) است. این در حالی است که سرانه‌ی بهروری سالانه‌ی نیروی کار در بخش عمومی 2459 میلیون ریال (78000 دلار) و در بخش خصوصی 816.7 میلیون ریال (25000 دلار) بوده است. همین آمار در سال 81 برابر با 91.8 میلیون ریال (11500 دلار) و سرانه‌ی پرداخت خدمات در این سال برابر با 12.9 میلیون ریال (1600 دلار) بوده است. به صورت عمومی ارزش افزوده‌ی تولیدی در بخش معادن 5 تا 10 برابر کل پرداخت‌ها به کارگران بوده است. این نسبت در تمامی سال‌های 81 تا 93 در این بازه نوسان نموده است.

تعداد شاغلین و توزیع نیروی کار در حوزه‌های مختلف معدن

تعداد شاغلین در معادن از 127305 نفر در سال 1381 به 156722 نفر در سال 94 رسیده است. نقش بخش معدن در اشتغال ایران همواره اندک و کمتر از یک درصد بوده است. این نسبت از 0.6 درصد در سال 84 به 0.71 درصد در سال 94 رسیده است. 31 درصد از معادن ایران در سال 93 کمتر از 5 نفر نیروی شاغل داشته‌اند. معادن دارای بیش از 50 نفر

³ متوسط نرخ ارز در سال 81 برابر با 8019 ریال بوده است.

⁴ عبارت است از مابه‌التفاوت تمامی دریافتی‌ها و تمامی پرداخت‌ها.

⁵ عبارت است از نسبت ارزش افزوده به تعداد کارکنان. این اصطلاح، مربوط به حوزه‌ی آمار بوده و نباید آن را با اصطلاح مارکسیستی آن خلط نمود.

کارگران جهان متحد شویم!

نیرو 3.4 درصد از کل معادن را شامل می‌شوند. همچنین در سال 93 تعداد 16 معدن با بیش از 500 نفر نیروی کار مشغول به کار بوده‌اند. در بین فعالیت‌های مختلف، معادن سنگ آهن با 20 درصد، سنگ‌های تزئینی با 12.9 درصد و زغال سنگ با 12.3 درصد؛ به ترتیب بیشترین تعداد شاغلین را در اختیار داشته‌اند. همچنین بیشترین تعداد شاغلان در استان‌های کرمان، یزد و اصفهان مشغول به کار بوده‌اند. این سه استان قریب به 40 درصد شاغلین بخش معدن را در سال 93، در خود جای داده‌اند.

نسبت کارگران شهرنشین به کارگران روستانشین نیز طی دهه‌ی اخیر نسبتی همواره ثابت بوده است. به‌گونه‌ای که 78 درصد شاغلین در بخش معدن، در سال 84 شهرنشین بوده‌اند. این نسبت در سال 94 با اندک تغییری 79 درصد بود است. نسبت شاغلین شهرنشین در میان زنان شاغل در معادن، در این مدت تغییراتی بیشتر داشته و از 90 درصد در سال 84 به رقم 99 درصد در سال 94 رسیده است.

در هر صورت اشتغال زنان در بخش معدن بسیار اندک بوده و همین تعداد محدود نیز همواره در حال کاهش است. نسبت زنان شاغل به کل شاغلین بخش معدن در سال 85، برابر با 6.2 درصد بوده و این نسبت به 2.7 درصد در سال 94 رسیده است.

بیشترین شاغلین در سه حوزه‌ی "کارگر ساده"، "راننده، مونتاژکار، متصدی ماشین‌آلات" و "نیروی کار متخصص" توزیع شده‌اند. در تمامی این سه حوزه نیز از سال 84 تا 94 شاهد افزایش شاغلین بوده‌ایم. تعداد کارگران ساده در بازه‌ی 10 ساله‌ی 84 تا 94، افزایشی 55 درصدی داشته و تعداد متخصصین نیز در همین زمان افزایشی دوبرابری یافته است. مجموع تعداد "رانندگان، مونتاژکاران و متصدیان ماشین‌آلات" در این بازه با آهنگی کند افزایش یافته و همواره سهمی 20 درصدی از کل نیروی کار را در این حوزه را به خود اختصاص داده است. در سایر حوزه‌ها از جمله "کارمندان دفتری"، "کارمندان خدماتی و فروشنده" و "مدیران و قانون‌گذاران" بخش معدن، در بازه‌ی 10 ساله‌ی 84 تا 94 شاهد کاهش 15 تا 20 درصدی شاغلین بوده‌ایم. زنان شاغل در بخش معدن به تقریب در دو حوزه‌ی "نیروی کار متخصص" و "کارمندان و امور دفتری" مشغول به فعالیت‌اند.

نکته‌ی شاخص در این میان، نقش بخش خصوصی در به خدمت گرفتن نیروی کار است که در یک دهه‌ی اخیر همواره سیری فزاینده داشته است. نقش این بخش از 37.7 درصد در سال 84، به 59 درصد در سال 94 افزایش یافته است. همچنین باید خاطر نشان ساخت که نسبت نیروی کار در بخش خصوصی به تعداد کارفرما، از 24 کارگر به ازای هر کارفرما در سال 84 به رقم 67 کارگر به ازای هر کارفرما در سال 94 افزایش یافته است.

مدت زمان فعالیت معادن و ساعت کار نیروی کار

از تمامی معادن موجود در ایران، 37.4 درصد معادن بیش از 270 روز در سال و 18 درصد، کمتر از 90 روز در سال فعالیت داشته‌اند. این آمار برای معادن فعال در سال 88 (آخرین آمار موجود در این زمینه) به صورت زیر است: 43 درصد بیش از 270 روز در سال و 12.5 درصد کمتر از 90 روز در سال فعال بوده‌اند.

95 درصد کارگران فعال در معادن، در سال 84 بیش از 40 ساعت و همچنین 51 درصد کل نیروی کار در این سال نیز بیش از 50 ساعت در هفته مشغول به کار بوده است. از سال 89 تا سال 94 کارگران فعال در معادن که بیش از 40 ساعت در هفته کار کرده‌اند 85 درصد نیروی کار و کارگرانی که بیش از 50 ساعت در هفته مشغول به کار بوده‌اند 42 درصد نیروی کار را تشکیل داده‌اند.

حوادث و تلفات کارگران در معادن

تعداد 215 معدن (4.8 درصد) از مجموع معادن ایران در سال 88 دارای واحد ایمنی، بهداشت و محیط زیست بوده‌اند. در این سال 851 مورد حادثه ثبت شده و 876 نفر نیز حادثه دیده‌اند. استخراج زغال‌سنگ با 246 مورد حادثه، ناامن‌ترین حوزه‌ی معدنی در این سال بوده و پس از آن استخراج شن‌وماسه و سنگ‌آهک به ترتیب با 215 و 149 مورد حادثه قرار دارند. تصادف و برخورد، سقوط اشخاص و آوار و تخریب شایع‌ترین سوانح بوده‌اند. از مجموع کل حوادث 49 مورد به فوت و 41 مورد به معلولیت و قطع عضو منجر شده که معادن سنگ تزئینی با 17 مورد فوت و 15 مورد قطع عضو و معلولیت و معادن استخراج زغال‌سنگ با 15 مورد فوت، خطرناک‌ترین معادن بوده‌اند.

تا سال 93 تعداد معادن دارای واحد ایمنی، بهداشت و محیط زیست به 670 معدن (15 درصد) افزایش یافته است. تعداد حوادث ثبت شده در این سال 1577 مورد و افراد سانحه دیده نیز 1606 نفر بوده‌اند. استخراج زغال‌سنگ در این سال نیز با 717 کارگر حادثه دیده، همچنان ناامن‌ترین حوزه‌ی معدنی بوده و پس از آن استخراج سنگ تزئینی و استخراج سنگ‌آهن با 321 و 136 مورد حادثه قرار دارند. حوادث ماشین‌آلات معدنی، تصادف و برخورد، تماس با اشیاء تیز و برنده و آوار و تخریب مهم‌ترین و شایع‌ترین حوادث بوده‌اند. از مجموع حوادث 33 مورد به فوت، 49 مورد به نقص عضو، 7 مورد به از کار افتادگی کلی و 28 مورد به از کار افتادگی جزئی منجر شده است. استخراج سنگ تزئینی با 9 مورد فوت و استخراج زغال‌سنگ با 5 مورد فوت خطرناک‌ترین معادن بوده‌اند.

اعتراضات و اعتصابات کارگری در معادن ایران

در طول سال‌های 1381 تا 1395 در معادن کشور ایران بارها اعتصابات، تجمع‌ها و تحصن‌هایی شکل گرفته و در این میان بسیاری از این اعتراضات سرکوب شده و کارگران بسیاری بازداشت شده، به زندان رفته و بعضاً بر اثر سرکوب زخمی شده و حتی جان خود را از دست داده‌اند. در این سال‌ها کارگران معدن مس خاتون‌آباد (1382)، سنگ‌آهن چادرملو (1392)، سنگ‌آهن بافق (1393)، طلای آق‌دره (95-1393)، زغال‌سنگ البرز شرقی (95-1392)، مجتمع مس میدوک و معدن مس سرچشمه، از پیشگامان اعتراضات کارگران معادن بوده‌اند. معدن ملج‌آرام، چشمه‌پودنه، آق‌در بند، گل‌گهر، البرز غربی، زغال معدنچو و ... از دیگر معدنی هستند که در این سال‌ها، کارگزارانشان بارها برای رسیدن به خواسته‌هایشان دست به اعتراض زده‌اند.

دهه‌ی 80 یادآور یکی از خونین‌ترین سرکوب‌های تجمعات کارگران است. 200 تن از کارگران معدن مس‌خاتون‌آباد در سال 82 در اعتراض به تعدیل نیرو و اخراج ایشان، ابتدا در جاده‌ی منتهی به معدن تجمع کرده و به دنبال تهاجم نیروهای ضد شورش، به همراه خانواده‌های خود در برابر فرمانداری شهر بایک تجمع نمودن، که این تجمع با استفاده از ادوات نظامی و از جمله هلیکوپتر به خاک و خون کشیده شد. 4 تن از کارگران و از جمله یک دانش‌آموز در این کشتار به قتل رسیدند. با این همه کارگران این معدن همچنان پیگیر مطالبات خود هستند. در سال 94 کارگران در اعتراض به برگزاری آزمون تبدیل وضعیت استخدامی از کارگران پیمانی، که به اخراج 150 تن از ایشان منجر می‌شد تجمع نمودن. 28 تن از کارگران این معدن در این تجمع بازداشت شدند که با اعتراضات و پایداری کارگران، آزاد شدند. کشته شدن کارگران در سرکوب‌ها اما همچنان ادامه دارد. در یورش نیروهای انتظامی به تجمع اعتراضی کارگران معدن زغال زرنند (معدنچو) در سال 93، نماینده‌ی کارگران کشته شد. این است بهای آنچه کارگران معدن می‌بایست برای مطالبات خود بپردازند. در این بخش از گزارش تلاش شده تا مهم‌ترین اعتراضات کارگری پنج سال اخیر در معادن، دلایل و خواسته‌ها و نتایج آن به صورت خلاصه تشریح شود.

معادن سنگ آهن چادرملو:

در پی اخراج غیرقانونی نماینده‌ی کارگران (دبیر انجمن صنفی کارگران معدن) و همچنین پرداخت دستمزدهای نابرابر، کارگران در آذر 92 دست به اعتصاب و تجمع زدند. شرکت آسفالط طوس، شرکت پیمان‌کار معدن، در صدد اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل بود که از سال 86 مطرح شده بود. با این حال شرکت تنها قصد پرداخت چندماه از حقوق‌ها را داشته و حال آنکه کارگران درخواست محاسبه‌ی دستمزدها را از سال 86 داشتند. با تأیید اخراج نماینده‌ی کارگران، دو هزار تن از کارگران در اعتراض به عدم بازگشت نماینده‌شان به سرکار، در تمام شیفت‌ها اعتصاب و تجمع نمودند. امنیت‌ی شدن فضا و سرکوب اعتراضات به بازداشت 28 تن از کارگران انجامید. پس از این بازداشت‌ها کارگران برای آزادی همکارانشان تلاش نموده و به تجمع خود ادامه دادند. در پی این تجمعات تمامی کارگران بازداشتی آزاد شدند.

پس از گذشت چند ماه از این تجمع، نه تنها نماینده‌ی کارگران به کار بازگردانده نشد، بلکه 30 تن از کارگران به دادسرا احضار شده و از این تعداد 5 تن به حبس تعزیری و شلاق محکوم و 25 تن دیگر تبرئه شدند. دبیر انجمن صنفی کارگران معدن چادرملو گفت: "یکی از دلایلی که این 5 نفر مجرم شناخته شدند، شناسایی ایشان به عنوان رهبران اعتراض صنفی سال گذشته از سوی کارفرما است و از ابتدا کارفرما خواستار برخورد جدی با ایشان به منظور مرعوب ساختن سایر کارگران معترض بود". در نهایت در دی ماه 95 تمامی کارگران از اتهامات وارده تبرئه شدند.

اهمیت تجمع کارگران چادرملو در این بود که کارگران به حق‌خواهی از نماینده‌شان برخاسته و پس از بازداشت جمعی از کارگران، مرعوب فضاسازی نشده و به منظور دست‌یابی به اهدافشان، بر موضع خود ایستادگی نمودند. اگرچه کارگران به تمامی اهداف خود نرسیده و با وعده‌ی مساعد مسئولان مبنی بر پیگیری خواسته‌ها و مطالبات به کار بازگشتند، با این وجود، این تجمع نشان از روحیه‌ی اتحاد کارگران داشت.

معادن سنگ آهن بافق:

نخستین سلسله از اعتصابات و تجمعات کارگران بافق در پنج سال اخیر، از 27 اردیبهشت ماه 93 آغاز و تا 4 تیر ماه طول کشید. دلیل این سلسله اعتراضات، عرضه‌ی 28.5 درصد سهام معدن به سازمان تأمین اجتماعی بود. این سهام در ابتدا با وعده‌ی توزیع 15 درصد آن در میان شهروندان شهرستان بافق عرضه شده بود. نخستین سلسله از اعتصابات با موفقیت همراه بود و واگذاری سهام معدن به صورت موقت لغو شد. در پی اعتراض 39 روزه‌ی کارگران، کارفرما از 38 کارگر شکایت نمود. هنوز جوهر لغو واگذاری خشک نشده بود که در 29 مرداد ماه، دو تن از کارگران بازداشت و برای 16 تن دیگر نیز قرار بازداشت صادر شد. از این رو دومین سلسله از اعتراضات این معدن با شرکت 5000 تن از کارگران و به مدت 16 روز، به منظور پیگیری آزادی کارگران بازداشت شده، آغاز شد. با شروع تجمع، نیروی انتظامی و نیروهای ضد شورش معدن را به محاصره درآورده و به منظور پراکنده ساختن کارگران وارد محوطه‌ی معدن شدند. با این حال مقاومت کارگران به شکست این محاصره از سوی نیروهای انتظامی انجامید. نکته‌ی مهم در این اعتصاب همراهی خانواده‌های کارگران با اعتصاب کنندگان بود. به‌گونه‌ای که پس از بازداشت 5 نفر از 16 نفر مذکور، خانواده‌های کارگران و برخی دیگر از کارگران، در مقابل دفتر کارفرما تحصن نموده و با ممانعت از خروج وی خواهان آزادی کارگران شدند. این اعتراضات نهایتاً منجر به آزادی کارگران شد. بدین ترتیب دومین سلسله از این اعتصاب نیز با موفقیت همراه بود. اگرچه در نهایت 9 تن از کارگران با شکایت دولت، به عنوان مدعی‌العموم، با احکام حبس و شلاق تعلیقی مواجه شدند. همچنین در سال 95 اخباری مبنی بر واگذاری سهام این معدن به سازمان تأمین اجتماعی منتشر شد.

کارگران جهان متحد شویم!

این اعتراضات با وجود تمام ضعف‌هایش، یکی از بزرگترین و طولانی‌ترین (قریب به دوماه اعتصاب و تجمع) اعتراضات جنبش کارگری و همچنین از جمله موفق‌ترین اعتصابات در پیگیری وضعیت بازداشت‌شدگان تا آزادی ایشان در یک دهه‌ی اخیر بوده‌است. با این حال علت به نتیجه نرسیدن کامل این اعتراضات راه، در درازمدت، علاوه بر سرکوب فزاینده، می‌توان عدم وجود تشکیلات صنفی کارگران در این معدن دانست.

معادن زغال سنگ البرز شرقی:

در فروردین 93 و در پی واگذاری شرکت معادن البرز شرقی به بخش خصوصی، 95 درصد از سهام این شرکت به مالکیت شرکت نوب آهن اصفهان درآمد و 5 درصد مابقی به کارگران تعلق گرفت. در پی این اقدام، 42 هکتار از زمین‌های شرکت البرز شرقی به ارزش 77 میلیارد تومان، شامل 200 واحد مسکن سازمانی کارگران، مجموعه‌ی ورزشی، رفاهی و ... نیز علی‌رغم سهم داشتن کارگران در آن، به صورت کامل به شهرداری شاهرود واگذار شده و به این ترتیب شهرداری شاهرود در چند نوبت درصدد اخراج خانواده‌های کارگر از کوی سازمانی شرکت برآمده و در یک مورد نیز با استفاده از ماشین‌آلات سنگین درصدد تخریب بخشی از این مجتمع بود که البته خانواده‌های کارگران مانع این امر شدند. این مسأله و همچنین عدم پرداخت دستمزد و حق بیمه‌ی کارگران در موعد سررسید (امری که از 5 سال پیش از واگذاری معدن به بخش خصوصی در این معدن به روال معمول تبدیل شده بود) و همچنین عدم پرداخت سنوات و پایان کار بازنشستگان، اهم موارد اعتراض کارگران در سه سال اخیر بوده است. معوقات کارگران در این سه سال گاه به 5 ماه عدم پرداخت دستمزد و 16 ماه عدم پرداخت حق بیمه رسیده است. از این‌رو 1400 کارگر این معدن در سلسله تجمعات و اعتصابات خود در سه سال گذشته پیگیر وصول این معوقات و مطالبات بوده‌اند. از جمله مهم‌ترین این اعتراضات می‌توان به سلسله تجمعات و اعتصابات کارگران از آذر تا اسفند 94 در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد 4 ماه و حق بیمه‌ی 16 ماه کارگران اشاره کرد که طولانی‌ترین اعتصاب در بهمن‌ماه 6 روز به طول انجامید. این اعتراضات به وصول بخشی از مطالبات در اسفند و فروردین منجر شد. در این اعتراضات 3 تن از کارگران بازداشت شدند که با پیگیری سایر کارگران پس از 4 روز آزاد شدند. همچنین قریب به 200 تن از بازنشستگان این معدن که بابت حق سنوات بازنشستگی و پایان کار خود، هرکدام 90 تا 150 میلیون تومان از شرکت طلبکار بودند از خرداد 92 تا اسفند 94 در اعتراضات مختلفی، خواهان پرداخت مطالبات خود شدند که این مطالبات سرانجام با تجمع مکرر کارگران بازنشسته در برابر دفتر مرکزی شرکت نوب آهن اصفهان، در اسفند 94 به وصول بخشی از مطالبات ایشان انجامید. با این وجود مسأله‌ی واگذاری کوی سازمانی کارگران به شهرداری شاهرود، علی‌رغم تجمعات گوناگون کارگران و خانواده‌هایشان در تیر 93، مهر و آبان 94 و خرداد 95 تا کنون به نتیجه نرسیده است. همچنین علی‌رغم پرداخت بخشی از مطالبات مالی کارگران، دستمزدها همچنان با تأخیر پرداخت می‌شود. آخرین مورد از تجمع اعتراضی کارگران این معدن، تجمع آذرماه 95 کارگران در اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه از دستمزد ایشان بوده است.

معادن طلای آق‌دره:

در اعتراض به اخراج 350 نفر از کارگران فصلی با یک تا هفت سال سابقه کار، 500 تن از کارگران معدن طلای آق‌دره در دی‌ماه 93، در ورودی معدن تجمع نمودند. این تجمع تا ساعت 8 شب ادامه داشت. در این تجمع سه تن از کارگران دست به خودکشی ناموفق زدند. در روزهای آتی کارفرمای معدن از 11 تن از کارگران به اتهام برهم زدن نظم معدن شکایت به عمل آورد. همچنین در بهمن ماه همین سال 40 تن از کارگران دائمی شرکت با 8 تا 12 سال سابقه‌کار به علت شرکت در تجمع و تحت عنوان عدم نیاز کارفرما به آنان اخراج شده و حکم اخراج کامل 26 تن از کارگران فصلی نیز به علت سازمان‌دهی تجمع، از جانب کارفرما در همین ماه به ایشان ابلاغ شده است. گفتنی است این معدن 550 کارگر دارد که 350 تن از آنان فصلی بوده و در زمستان هر سال تا بهار در معدن حضور نداشته و در بهار هر سال به معدن فراخوانده می‌شوند. با این حال هیچ‌گونه تضمینی جهت ادامه‌ی کار کارگران در بهار وجود ندارد. 29 تن از کارگران در خردادماه 94، به اتهام اغتشاش در محیط کار و ضرب و جرح نگهبان، به دادرسی شهرستان تکاب احضار شدند. حکم نهایی دادگاه مبنی بر 3 تا 5 سال حبس تعزیری، پرداخت جریمه‌ی نقدی و شلاق برای 17 تن از کارگران بوده که شلاق و جزای نقدی این حکم، علی‌رغم رضایت شاکیان خصوصی پرونده، کارفرما و نگهبان شرکت، ذیل عنوان جنبه‌ی عمومی جرم به اجرا درآمد. طلب شغل و امنیت شغلی از جانب کارگران معدن طلای آق‌دره، یکی از بزرگترین معادن طلای ایران، با شلاق‌های سرمایه‌بر تن ایشان پاسخ داده شد.

***

با در نظر گرفتن موارد فوق می‌توان به این نتیجه رسید که در 5 سال اخیر در اغلب مواردی که کارگران در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد و مزایای معوق خود و همچنین پیگیری وضعیت کارگران بازداشت شده اعتراض و تجمع نموده‌اند، موفق به کسب مطالبات خود شده‌اند. با این وجود هرکجا که کارگران به دنبال ایستادگی در برابر تعدیل نیرو، خصوصی سازی و ... بوده‌اند، سرکوب‌هایی سخت در انتظار ایشان بوده است.

در سال‌های اخیر اعتراضات و تجمعات کارگران در ابعاد وسیع‌تر و مدت زمان طولانی‌تر برگزار شده است. اعتصابات چندین هزار نفری و پیگیری‌های چندماهه و بعضاً چند ساله‌ی کارگران و خانواده‌های ایشان، فارغ از میزان دست‌یابی به اهداف، ستودنی است. کارگران معادن در این سال‌ها از رنج کشیده‌ترین، فقیرترین و سرکوب شده‌ترین کارگران ایران و در عین حال پیشروترین، مبارزترین و متحدترین کارگران بوده‌اند. کارگرانی که چه به واسطه‌ی شکایت کارفرما و چه در غیاب وی با شکایت مدعی‌العموم، با احکام شلاق و زندان مواجه شده‌اند و هرچا این دو آفاقه نکرده، با نیروهای ضدشورش دست‌وپنجه نرم کرده‌اند. جای شلاق خوردن کارگران معدن آق‌دره همچنان سرخ و یادوخطره‌ی کارگران معدن مس خاتون‌آباد همچنان زنده است.

در پایان این گزارش، توجه شما را به جمله‌ی تاریخی رزا لوکزامبورگ جلب می‌کنیم: "امروزه مسائل به حدی رسیده است که نوع بشر را با دو راهه‌ای روبه‌رو کرده است: یا فروپاشی و غلتیدن به هرج‌ومرج یا رهایی از طریق سوسیالیسم." (با بربریت، یا سوسیالیسم)

تهیه و تدوین توسط فعالین دانشجویی و کارگری - ایران

پیام نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور به کنگره کارگران معادن

به دومین کنگره بزرگ مبارزه جویانه شما درود می فرستیم. و به سهم خود برای شما آرزوی موفقیت داریم.

کارگران معدن در سراسر جهان، بویژه در کشورهای عقب نگه داشته شده، در عین این که از ستمدیده ترین و زحمتکش ترین اقشار کارگری بوده اند، تاریخاً نیز اغلب از پیشتازان مبارزه و در صف مقدم مبارزه علیه نظام سرمایه و استثمارگران بوده اند.

امروزه نیز که سرمایه داران برای جلوگیری از خیزش دوباره کارگران، هرچه بیشتر خود را در سطح محلی، کشوری و بویژه جهانی در سازمان های ضد کارگری متحد و متشکل می کنند، کارگران نیز بپا خاسته و با جدیت در صدد متحد و متشکل کردن خود برای حفظ دستاوردها و سنگربندی برای جلوگیری از غارت و ستمگری هستند.

کنگره همبسته شما یکی از این سنگرهای مستحکم است که یقیناً با تصویب برنامه ها و قطعنامه هایش به آن استحکام بیشتری بخشیده و گام بلندی به پیش برخواهد داشت.

طبیعی است حضور نمایندگانی از سوی کارگران ایران در کنگره ضروری بود. امری که علیرغم تمام تلاش هایی که صورت گرفت، به دلیل شرایط شدید امنیتی و کنترل و تعقیب پلیسی در ایران میسر نشد. ناگفته پیداست که شرکت نمایندگانی از سوی کارگران ایران، می توانست تأثیرات متقابل و دو جانبه ای در بر داشته باشد. از یک سو بازتاب همبستگی و اتحاد عمل طبقاتی بود، و از سوی دیگر موجب کسب اطلاعات متقابل از شرایط مبارزه و کار و انتقال تجارب عملی و دستاوردهای نظری کارگران به یکدیگر می شد. اکنون در شرایطی که آنها از مزیت شرکت در این جمع محرومند، امیدواریم گزارش ارسالی از ایران در کنگره قرائت شود و از سوی کنگره متن کامل آن منتشر شود. هم چنین کنگره با تصویب قطعنامه ای (یک قطعنامه پیشنهادی به پیوست است) از مطالبات و مبارزات کارگران ایران حمایت نماید.

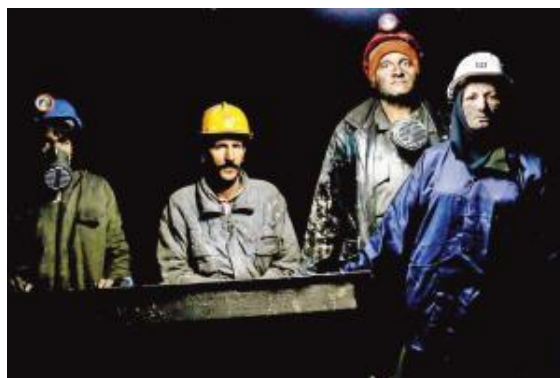
موفق باد دومین کنگره جهانی کارگران معدن!

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران!

کارگران جهان متحد شوید!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

02/02/2017

قطعه نامه پیشنهادی

دومین کنگره جهانی کارگران معدن (تلگانا / هندوستان - 2 تا 5 فوریه 2017)، ضمن اظهار تأسف عمیق از این که بخاطر پیگرد و شرایط امنیتی در ایران، نمایندگانی از کارگران معادن ایران نتوانستند در این کنگره حضور داشته باشند، با اطلاع دقیق از اوضاع اسفبار کارگران معدن در ایران، اعلام می داریم:

- ما خواهان لغو هرگونه تعقیب، سرکوب، اخراج، جریمه و بویژه صدور و اجرای احکام شرم آور شلاق زدن کارگران زحمتکش هستیم.
- ما محاکمه و زندانی کردن فعالین کارگری را محکوم کرده و قاطعانه خواهان آزادی تمامی کارگران زندانی و کارگران اخراجی و بازگشت به کار آنها هستیم.
- ما خواهان تأمین امنیت شغلی کارگران و جلوگیری از اخراج ها هستیم.
- نظر به میزان بسیار بالای حوادث کار در معادن ایران، ما خواهان تدابیر گسترده برای حفظ ایمنی محیط کار و حفظ جان همکارانمان هستیم.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

دومین کنگره جهانی کارگران معدن

تلگانا/ هندوستان - 5/02/2017

AWNI

Alternative Workers News-Iran

a fortnightly Newspaper from:

«solidarity committees with iranian workers movment - abroad»

بولتن انگلیسی نهادهای همبستگی را

**به سازمانهای کارگری، اتحادیه ها، سندیکاها و تمامی
نهادهای کارگری جهانی و نیز در محلهای کار بدست
کارگران و فعالین کارگری برسانید!**

بیانیه پایانی دومین کنگره بین المللی کارگران معدن در گوداواری خانی هندوستان

این کنگره از 2 تا 5 فوریه سال 2017 برگزار گردید. دومین کنگره بین المللی کارگران معدن با موفقیت برگزار گردید. این کنگره در شهر گوداواری خانی هندوستان با حضور حدود 5000 شرکت کننده و 38 هیئت نمایندگی از جنبش کارگران معدن از 16 کشور جهان انجام گردید. 8 هیئت نمایندگی از کشورهای مختلف نتوانستند بدلائل گوناگون در این کنگره شرکت نمایند. این دلایل عبارتند از: در پاره ای موارد حکومت‌های این کشورها مانع از انجام این کار شدند و در برخی موارد سفارت هندوستان از صدور ویزا به آنان اجتناب و خودداری کرد و یا اینکه تعدادی از آنها نتوانستند برای شرکت در این کنگره مرخصی بگیرند؛ به عبارت دیگر تقاضای مرخصی آنها رد شده بود.

حدود 60 کشور در کارهای تدارکاتی و مقدماتی برگزاری این کنگره نقش داشتند. کمیته ملی تدارکاتی در هندوستان که از 10 سازمان تشکیل شده بود با تمام نیرو و انرژی وارد عمل شد و تجلی بخش روحیه همبستگی و اتحاد کارگران گردید.

این کمیته قادر شد با بسیج هزاران نفر از کارگران و خانواده های آنان و نیز توده های مردم کارزار تبلیغاتی و کمپین گسترده ای از کار آگاه گرانه در افکار عمومی و همچنین جمع آوری کمکهای مالی به منظور حمایت از جنبش کارگران معدن را سازماندهی نماید.

تا کنون کمیته بین المللی هماهنگی کارگران معدن توانسته است با تعداد 150 اتحادیه کارگری و نهادهای دیگر در سراسر جهان ارتباط برقرار نماید.

در این 60 کشور جهان؛ کارگران معدن اعلام آمادگی نموده و خواستار پیوستن به این جریان شده اند. از طریق یک تظاهرات علنی از توده های مردم در شهر گوداواری خانی با به اهتزاز درآوردن پرچم ها؛ اجرای سرود و حمل پلاکاردهایی با شعارهایی به زبانهای مختلف ما قادر شدیم پتانسیل عظیم و سترگ جنبش کارگری را به نمایش بگذاریم.

بدون حمایت و پشتیبانی وسیع کارگران معدن و زنان از منطقه معدن ذغال سنگ؛ سینکارنی برگزاری و انجام چنین کنگره ای اساسن امکانپذیر نبود.

مجمع عمومی از هیئت های اعزامی نمایندگان؛ برنامه مبارزاتی کارگران معدن را در سطح جهانی به تصویب رساند؛ بطور فشرده راجع به مباحث مختلف تبادل نظر و مشاوره انجام گردید و این برنامه مدام از طریق ارائه نقطه نظرات مختلف مورد تغییر و اصلاح قرار گرفت. جوانب دیگری که در تشکیل کمیته هماهنگی بین المللی کارگران معدن در ارتباط بودند نیز مورد بررسی قرار گرفتند. این امر بمثابة یک گام و حرکت تاریخی جهت سازمان یابی / سازماندهی مبارزاتمان در ابعاد جهانی از اهمیت بسزایی برخوردار است.

در این کنگره یک گروه جدید هماهنگی بین المللی (ای سی جی) با اکثریت مطلق آراء انتخاب گردید. این گروه شامل نمایندگانی از جنبش کارگران معدن از کشورهای کلمبیا؛ کنگو؛ آلمان؛ هندوستان؛ قراقتان؛ مراکش؛ پرو؛ فیلیپین و لهستان می باشد.

گزارش کشورهای مختلف بیانگر جنبه ها و زوایای مختلف واقعیت کنونی در این کشورها بوده و نیز نمایانگر جایگاه و موقعیت فعلی جنبش کارگران معدن از طریق ارائه و ارجاع به فاکت ها؛ آمار و ارقام و مثالها و موارد مشخص می باشد. آنها اثبات می کنند که جنبش کارگری در سطح جهانی با یک

کارگران جهان متحد شویم!

دشمن مشترک مواجه بوده و درگیر با مسائل و مشکلات مشابهی هستند و این جنبش بطور ضروری و عاجل نیازمند به هماهنگی بین المللی می باشد.

پس از نخستین کنگره در سال 2013 نهادها و سازمانهای که در ایجاد هماهنگی بین المللی در کشورهای مختلف نقش پررنگ و برجسته ای را ایفا کردند. پس از اولین گام ها و اقدامات در جهت دستیابی به هماهنگی بین المللی این مبارزات مشخص گردید که آنها بایستی به نحوی دقیق تر و بهتر سازماندهی گردند.

گروه هماهنگی بین المللی (آی سی جی) که در اولین کنگره که در آرکوپیا در کشور پرو تشکیل گردید انتخاب شده بود.

این گروه در نشست مجمع عمومی گزارش فعالیت خود را ارائه نمود که با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید.

این گزارش و مباحثات مطروحه دال و گواه بر این امر بودند که روند شکل گیری هماهنگی بین المللی پا به عرصه حیات گذارده است. گزارش مالی ارائه شده از طرف خزانه دار این نکته را برجسته نمود که هزینه مربوط به کار و فعالیت گروه هماهنگی بین المللی تماما از طریق جمع آوری کمکهای مالی از مردم تامین گردیده است. هیئت های نمایندگی با اکثریت مطلق آراء به مسئول مالی یا خزانه دار رای اعتماد دادند. در 10 جلسه علنی مباحثاتی یکی پروسه آموزشی درباره موقعیت جنبش کارگران معادن در کشورهای مختلف شکل گرفت. در حینی که تبادل تجارب صورت می گرفت؛ در شرایطی که نیز مشکل زمانی غلبه شده بود؛ کارگران معادن از سراسر جهان با اشتیاق و روحیه سرشار از همبستگی در مورد تمامی معضلات اجتماعی و مبارزاتی آتی خود به تبادل نظر و مباحثه پرداختند.

این کنگره برای تمامی حضار و شرکت کنندگان این امکان را فراهم و ایجاد کرد که از یکدیگر یاد بگیرند. بویژه در این دومین کنگره بین المللی کارگران معادن؛ آنها متوجه شدند که بایستی بین ویژگیهای ملی با تمامیت پیگیر همکاری بین المللی پیوند برقرار کرد و آنها را در این پیکره دخالت داده و ادغام نمود.

سومین کنگره بین المللی کارگران معادن در سال 2022 برگزار خواهد گردید. تا تاریخ 31 ژانویه سال 2019 هر کشوری می تواند خود را بعنوان میزبان برگزاری این کنگره معرفی کند.

ما تمامی سازمانهای کارگران معادن در سراسر جهان را فرامی خوانیم که بطور متشکل به هماهنگی بین المللی کارگران معادن بپیوندید و برای ایجاد کمیته های هماهنگی منطقه ای بپا خیزیم، ما قادر هستیم حرکتها و اقدامات سترگی را متحقق کنیم و ما همه کارگران در سراسر جهان را به شرکت در این امر مهم دعوت میکنیم.

کارگران معادن جهان شکست ناپذیرند

متحد و متشکل؛ پیروزی از آن کارگران معادن جهان است

گوداواری خانی / هندوستان

5 فوریه 2017

Statistical view to the status of mines in Iran

By Center of defenders of workers' rights - Special edition – autumn 2014- 2015

Introduction

- *The value of the investment in operating mines*
- *Privatization of the Mines*
- *Foreign investors' share in privatization of Iranian mines*
- *Mining accidents*
- *Employers and investors create jobs*
- *Mining accidents throughout of the history/in history*
- *Tarzeh Mine of Shahroud, May 2015*
- *Diseases caused by working in Mines*
- *Diseases and work – related musculoskeletal disorder in mines*
- *Hearing loss*
- *Contact with dust in coal mines and other mines*
- *Heat stress*
- *Other toxic materials*
- *Work – related stress and fatigue*
- *Miners' life*
- *Degradation of Environment by mining activities*

Introduction

When it comes to the diversity of mines, Iran belongs to the 10 top countries of the world, and 68 types of extractable minerals have been identified & recognized. Iran is located on the belt of Iron, zinc, lead, marble, copper and gold. There are 40 billion tons minerals from iron ore ,lead and zinc to uranium, titanium, and gold, and all types of decorative stones, red clay, gypsum, salt, Celestine and zeolite, sodium sulfate, coal and chromites... that could last for at least 100 years of production and extraction.

At present, 12 most important world's mines, 8 percent of zinc, and 3 percent of world's reserves of the lead are located in Iran and the known copper mine reserves reaches to more than 30 million tons.

According to forecasts and surveys, based on the announced figures by the Ministry of Industry, Mine and Trade during the past half century, \$23 billion has been invested in Iranian Mines and Mining industries, in which the annual revenue of these units is \$15 billion.

According to the survey published by the statistical center of Iran, the number of mines in operation in the year 2012-13 with 70 cases of increased revenue, has an increase of %1.3 compared to the previous year, in which, only %3.6 of the country's mines were in the public sectors' hands and %96.4 in the private sectors, and comparing with the year 2011-12, the public sectors' mining has declined %0.4. In the year 2013-14 the private sector ownership reached to %98 of the total mines.

This facts show that this natural wealth are meant to be for the rich owners. According to deputy Minister of the Mining and Mineral Industries affairs, and the Ministry of industry, Mines and the wholesale mineral trade, controlled by the government consist of Iron ore, copper and zinc. In the year 2012-13, approximately 5286 thousand tons of minerals, valued at more than \$888 million were exported. Therefore, the direct amount of export in the year 2012-13 compared to the year 2011-12, has an increase of about 2.5 percent, but its value (based on dollar), has declined more than 31.2 percent, with 12 active gold mines in country & most of these mines have become active in last three years, and only one of these is state owned, and the numbers of copper and Iron mines are 39 and 133 respectively.

In order to understand the volume of this huge wealth, we refer to the statistical survey. According to what was published by the statistics in the year 2012-13, approximately 340,461 thousand tones of mining minerals, valued at 101,210 billion rials (equivalent to \$2.891, 714, 29 billion) have been produced. From this amount, approximately 5416 thousand tons of minerals, valued at \$611 million have been exported directly.

The added value of mines in operation in the year 2012-13, compared to the previous, has an increase of 57 percent, and values about 79,163 billion rials (equivalent to \$226,180,000). The added value in public sector mines in the year 2012-13 compared to the year 2011-12, has been an increase of 81.4 percent, whilst the private sector had 46.3 percent added value. The increasing labor productivity increased by as much as 56.3 percent in the year 2012-13 compared to the year 2011-12, has made this value possible.

A total of 84922 people are working in country's mine operations, of which, 20261 are simple workers, 24236 skilled workers, 3283 Technicians, 4860 Engineers, 14342 employed for transportation, and 17941 for administrative and financial affairs.

In the last census, the statistical center of Iran announced that about 1.2 percent of the total employees in mining sector were women. Of 84528 employees in the year 2011-12, equivalent to 1079 were females.

The result of the census showed that in the year 2011-12, from total of 1079 employed women in the mining operation, most of them were working in Iron ore mines with 301 people, sand and gravel mines with 146 people, copper ore mine with 125 people, coal extraction, with 96 people and in decorative stone mines are 95 people.

At the same time, according to the statistical center of Iran, from a total number of working women in the mining sector, 321 people were working in the manufacturing sector, and 7 people in the non – manufacturing sector. It is interesting to know, that the higher education system has prohibited the acceptance of women in the mining field since the year 2010-11.

In the statistical abstract, published by the payroll statistic agency, "compensation for services of the employees", in accordance with the rate of wages and salaries, paid to the employees of the mines in the year 2012-13, had an increase of 1541 billion rials (equivalent to \$48,156,250), or 21.1 percent.

Compensation for the employees of the public sector per capita in the year 2012-13, was about 130.4 million rials (equivalent to \$3,725 million), and in the year 2011-12, approximately 124.5 million rials (equivalent to \$3,557.143 million), which was an increase of 4.7 percent. Compensation for the employees of the private sector per capita in the year 2012-13, was approximately 95.2 million rials, and in the year 2011-12, approximately 76.4 million rials (equivalent to \$2,182.86 million), which had 24.6 percent increase. A simple comparison between the increase in added value and the wages, says it all. In expression terms people say: 'the mine is equivalent to the added value.'

***

The value of the investment in operating mines

Compared to the year 2011-12, the value of the investment in operating mines in the year 2012-13, had an increase of 40 percent.

Of a total of 8607 billion rials investment in the year 2011-12, an amount of 5964 billion rials (equivalent to \$ 170,400,000 billion), is related to machinery, tools, and the durable instruments, 474 billion rials (equivalent to \$ 13,542,857) for transportation. 151 billion rials (equivalent to \$ 4,314,286 billion) for accessories and office supplies, 1529 billion rials (equivalent to \$43,685,714) for building and facilities (without land), 112 billion (equivalent to \$ 3,200,000) for the development and exploration, 20 billion rials for computer software and finally, 40 billion rials (equivalent to \$ 1,142,857 billion) for other issues related to investment, which includes the compensation for services of the employees. In the year 2012-13, labour productivity in the public sector, was 1267.6 million rials (equivalent to \$36,200 million), and the labour productivity in the private sector, was 815.1 million rials (

(equivalent to \$ 23,288.6 million), which represents a 47.4 percent increase in the public sector, and 54.9 percent in the private sector.

As per statistics, the wages and salaries have been increased by 24.6 percent only, whilst the productivities have increased in the public and private sectors, by 47.4 and 54.9 percent respectively, and added value has increased to 81.4 for the public sector, and 46.3 percent for the private sector.

***

Privatization of the Mines

According to the latest figures, released by the statistical centre of Iran, in the year 2013-14, the mines owned by the private sectors, have reached 98 percent of total mines. Based on the announced figures by the Ministry of Industry & Mining and Trade in the year 2013-14, the privatization in the mining sector and the mining industry had gained profits of 26 billion tomans (equivalent to \$ 742,857.143 million), a figure which led to this section declaring itself as the pioneer of privatization, and it was announced, that this trend must be continued, and the remaining companies and mines be privatized too.

The privatization in the mining sector has been continued into the year 2014-15.

Before the year 1958-59, there was no possibility of the existence of the private sector in mining, except in the sand mines, and ownership was in government's hand. In this year the mining law changed, and through this, the possibility for the participation of the private sector began. Deputy Minister of Industry, Mine and Trade in this regard says: "the privatization in the country was proposed in the year 2002-3, and the pioneer of this ordinance, has been the mining sector and the mining industry. Somehow, in the **Iranian Mining Industry development and Renovation Organisation (IMIDRO*)**, by the end of the 2013-14, about 26 billion tomans (equivalent to \$7,428,5715) has been allocated."

According to the Deputy Minister of Mines and the Mining Industry, during this period, the privatization in the steel and copper industry, has reached 100 percent, and 50 percent for the Aluminium industry. He announced: "significant privatization has occurred in the mining sector."

Privatization of mines was accelerated in the final month of the 10th government. In the beginning IMIDRO was opposing such trend completely. The representatives of the parliament in the supreme council of mining in this regard, stated that IMIDRO is completely opposed such a transfer, because the president of this organisation must have a role in this transfer, and as the management of this organisation took such responsibility, certainly he is not familiar with this proposition, therefore, he is opposing it.

Thus, this opposition is not for the preservation of the public properties, but only because his role has been ignored.

But later, the chairman of the board of IMIDRO said: 'the priority of IMIDRO for investment in mining projects is initially for the Iranian investors, then the Iranians living abroad, and then for foreign investors... In meeting and negotiating with foreign investors, who were present in the IMIDRO locality, they have shown much interest in investing in Iranian mining projects, and in some cases, they have reached some agreements too, and they have signed off on them, including the implementation of the Graphite Electrodes project, and the southern aluminium project, as the first major project of IMIDRO in a special area of Lamard... implementation of seven provincial steel projects, in partnership with 65 percent of the private sector, and 35 percent by IMIDRO. Also, we can point out to the published call for the construction of the Iron ore mine wastes processing plant in Jalal Abad, which 44 domestic investors have announced their readiness for participation in this plan.

But, capitalists investors, and the looters of public properties are not satisfied with the laws concerning the Privatization of the mines. They are seeking the most possible profits by any means. Occasionally, corruptions and abuses, in relation to the illegal privatization of the mines will be exposed, like excessive withdrawals of foreign currency, and fraud in selling it in the free market, writing down lesser weight of the exporting rocks for paying less to costume which is tax evasion...

It should be noted that the Mining Act states, that the official employees and their relatives cannot participate in mining business activities. One of the members of the parliament and the representative of the Planning and Budget commission, disclosed that some state – owned mines have been registered in the names of directors and their families. These kinds of violations have occurred in all past and present governments. Of course, these corruptions are exposed, whenever there is conflict of interests and disagreements between the mine owners, and the mine closure orders were issued. But, the Branch judiciary announced, that this act is illegal and doesn't have legal basis, and then ordered that the mine must start working again.

Branch Judiciary entered into the conflict between the owners, but totally disregarded the principle illegal transfer of the mine. Of course, certainly they have to investigate the complaint of the mine owners against the Ministry of Industry. In reality, ultimately, the private sector must be supported!?

One could imagine that during 12 years of pillage what kind of wealth has been stolen and been deposited to the private bank accounts of these capitalist investors. One of the members of the parliament stated that during the closure of the mine, a lot of people mediated to settle the problem. They were ready to assign half of the mine to the villagers, in order that the mine continues its activities, which we refused, and said that the mine ownership does not comply with the legal principles, and must be monitored.

Apparently this is common practice. The president of the Geological society of Iran at a conference said that according to the Iranian law, any citizen can register a mine, in current

condition, 80 percent of the country's mines are registered in the names of the household wives, who themselves don't know it.

"owners of the gold mine of the Aghdareh, riding on poverty stricken people of the region, by assigning themselves to the authorities, including Akbar Hashemi Rafsanjani, so much looting and pillages done, which instead of diggings of 60 to 70 tons per hour, they were exceeding it to illegal tonnage of 150 to 160 tons per hour. That much devastation and pillages of the region, which in the 8 years of activities and gold production, they have profited for at least 20 years, whilst the livelihood of the workers in this region is subzero. This means industrial waste with acid and cyanide on earth..."

(Part of the letter of the workers to the president of the time)

***

Foreign investors' share in the privatization of Iranian mines

Foreign investors too have been enjoying the mining heaven of Iran. According to papers and media, some countries, such as Austria, Germany, France, Georgia, Russia, china, Australia, England, and sundry other countries, are lining up for investment in Iranian mining.

After the Geneva agreement, for the improvement in trade relations, the European companies, who were hesitating to have direct investment in the Mines and mineral industries of Iran, did not wait for the official notification of the lifting of the sanctions, and they have commenced their activities. Following the lifting of the sanctions, the undersecretary of the Ministry of Mines and mineral industries, reported on the willingness of several foreign companies to invest in mining extraction and exploration.

Of course, politicians believe **that still unfortunately**, the environment is not suitable for attracting foreign investors, and the criteria in this regard are very vague. A Transparent legal environment compliments the necessary tools to attract foreign investors in Iran. For instance, in terms of attracting foreign support for gold mining development, the following items are important to know:

- Extending the period of tax exemption
- Exemption of the investors from paying customs duties, and commercial benefits for mining machinery and production
- The right to transfer the annual profits in terms of currency exchange.
- The right to transfer the original and the profit of capital in terms of currency exchange
- Guarantee for compensation in case of expropriation and nationalisation
- Having equal rights as the domestic firms have.

The question is, why should the foreign investors have such concessions, whilst the workers and the toilers, who are the main source of creating wealth by exploration and production, gain nothing but a miserable life with wages below the poverty line?

*IMIDRO(Iranian Mines and Mining Industries Development and Renovation Organization), was established to the pursuant of Article 6, to focus on the mining industry and the Ministry of Industries and Mines (approved in the year 2000-2001), "to evaluate, prepare and implement plans for the construction, expansion, equipping and modernization of the Metallurgy manufacturing industry, mining and mineral processing and exploration projects "

***

Mining accidents and their causes

Work in mining, is one of the hardest jobs. Statistics identify fatal accidents in mines are very high. Mine Downfall, explosion, suffocation by fumes, being buried alive... are just few accidents that often occur. According to ILNA report, on average, 50 miners, lose their lives because of work accidents. Authorities announced that every 16 days, one person dies in Iranian mines. Only in Kerman mines, every day, one worker is injured or dies per month. These senseless words are coming out of officials mouths, which seems to them, such a natural happening, as it is an accident, and there is no way of avoiding it.

Hundreds of thousands of miners' lives are at risk, the prices they have to pay for their children's bread, whilst these people are human being too, just like the mines owners, the employers and authorities, except these people for the extraction of the most possible profits, with their reckless disregard to the jobs safety, are killing the workers. Also, the authorities' maximum reaction is to sympathise with the victims' families by interviews, which is to reduce the effects of anger in society, and then they order the payment of blood money to the families of the victim workers, which is unclear how this works out.

Employers and investors create jobs

The point which is common in all of the fatal accidents is that a long time prior to the accident, the workers are reporting the problems, defects, and the deficiencies, but there is no one listening, with the complaints falling on deaf ears. Examples of the aforementioned are frequently reported in the media. In reviewing these events, rarely are the employers found guilty, and the first reason mentioned, is the workers' failure to address job safety. The Head of Mining Engineering Organization of Iran noted the mine accidents are related to the duties of the Ministry of Industry and Labour; therefore, major mining accidents are the results of the negligence by the workers.

According to research carried out, a large number of the miners haven't received training in safety issues at the mines. Their standard of education is very low.

Experts believe that substandard mines, lack of new methods and tools used in digging tunnels and mines, unfamiliarity of workers with safety issues, over activities of the mines in cold and hot conditions, are a number of the causes of mining accidents. These experts believe that the lack of supervision, and costly safety issues, especially in private sectors of mining, in previous years has caused the miners to work without safety equipments, masks, helmets etc in the depths of the earth.

On the other hand, many of those recipients and overseers of mines haven't got mining exploration permits and are not experts in these fields. Also, most of the country's mines, during operations, haven't got supervising technical and safety engineers, and because of the low wages, long distance from cities, the mining engineers & supervisors visit the mines once or twice per month, and are not residing 24 hours of the days in mines, which raises risk work safety sharply. According to the experts working in the country's mines, in these conditions, is like playing with miners lives.

Even in cases where the employer has failed to comply with safety procedures and has been found not guilty of safety negligence, again it is the workers who pay the price. The directors, presidents of the workshop and the contractors of the human workforce of the mines, with the direction of the prosecutor, goes to detention for few days, then will be released quickly to return, in order to reintegrate the working condition without interruption. Then it is business as usual for the extraction of the most possible benefits. But, those workers who have blown the whistle, have been informed, others will be dismissed or force to resign, should there be a repeat of any safety reports, which casts a shadow on the management's safety procedures.

Privatization & disregard for the safety issues of the miners by the mining private sectors, has been intensified in recent years, to such an extent, that some authorities have voiced their objections.

Mining accidents throughout history

Throughout history, it seems as if the mining accidents, explosion; death of the miners hasn't changed at all. Lack of adequate safety, small wages, poor working conditions, profiteering of the employers etc etc.

When looking at the Iranian mining accidents, we see the worst painful ones, conditions where the workers are trapped in mining accidents. Whilst in other countries of the world, safety stations exist in mines to help the trapped miners, and save their lives, there isn't such assistance in Iran.

In Russian mining accidents, the saving the miners' lives is paramount, with emergency measures or any other way, will send oxygen for the trapped workers. In Chile, the trapped miners were saved by rescue operation taking several days, but in Iran, the employers, officials... saying that these kinds of jobs can't be done by someone who has bought a mine to gain a few dollars. Here, the employers calculate how many workers are working, how much their wages are and finally, how much they can profit. In Iran, Cutting costs, and safety expenses, means more profit for the employers, but death and misery for the workers.

Tarzeh Mine of Shahroud, May 2015

With first step our feet go in to the darkness down to 800 meters to the first horizon. Horizons are the very layers of the mine. Coal mine of Tarzeh, has 3 horizons, which first one is 450 meters in length, 400 meters underneath the ground, and another two horizons are 1500 meters deep. It takes 30 minutes for reaching to the first horizon, 45 minutes for the second one, and more than an hour for the third one. The sound of Water dripping and our words are the only sounds which will scare off this bitter and dark silence. We move forward by the lights of the fluorescent lamp mounted on about one or two meters of the roof which is the mixture of rocks and coals. Wooden columns and timbers are securing the mine walls and ceilings from collapsing – saving miners' lives. Darkness is the least dangerous problem. Within few years, I have seen miners who suffer stress or psychiatric disorder, and the same darkness will hallucinate them and working in mine for them was very difficult and scary.

*As we go further down to the darkness, the bitterness tastes of the miners' life in a coal mine will be felt on my tongue's saliva. After 240 meters down, we will reach to the tunnels steep which from here up to 1500 meters below deeper is a four kilometers walk, in which the morning and night shift miners, every day, in two shifts, up to 23 years and six months should go through this route and return for as little as **700, 800, or 900 thousand toomans** per month, which not enough for a third of their expenses, even often is not paid on time...*

A day of life with the coal miners of Sharoud coal mine in 1500 meters underground

Diseases caused by working in Mines

It is not only the mine collapse that will endanger miners' life. Working in dark and narrow tunnels, with very low ceilings, humid, noisy, dusts and gas fumes in unsuitable hot or cold weather... every moment will endanger miners' health; will swallow part of their natural lives.

Work- related diseases in mines, which gradually reduce life expectancy and the quality of miners' lives, in many cases are so severe that the patients die, but there is no any statistic to prove it.

Diseases and work – related musculoskeletal disorder in mines

Many of the activities at mines requires repetitive tasks in tight, dark and low ceiling spaces, where the miners are forced to work by reclining/bending, sitting, or even lying down. This sort of work is very cumbersome, and causes musculoskeletal disorders.

Back pain, shoulder and arm pain, and knee problem are few to mention. Constant pressure on knee joints is causing inflammation and the joints become swollen. Also continuing pressure and the same time wet floors of mines will cause infection in skin's hair roots, and the tick skin of the knees. This is known as "knee miners syndrome", which is very common miners' disease.

Hearing loss

Noise – induced hearing loss is resulted by working in noisy environments. Hearing loss is very common among miners. Hearing loss in miners could lead to problem in the quality of life, communication or understanding speeches, also it adds to the occupational risk of not recognizing the warnings and other safety signs.

Workers who are experiencing hearing difficulties, at first think that the workplace is more relaxed. Although, recently the noise measured low – cost devices have been made, which could measure the noise level, but the question is whether this device will be given to the Iranian miners? The workers who are deprived of the simplest safety device like masks and ... even have not seen an hour of work – related education in mine.

Contact with dust in coal mines and other mines

Because of drilling in different ways, the atmospheres in mines are full of dust. Dust which contain particles of different chemicals, which all are harmful to miners' health. Drillings and rock breaking, transportation of the extractives cause dust in mines. Due to the limited spaces in underground mines, and of limited ventilation system, the problem is more to be resorted.

One of the materials used in mines is silica, in which long term exposure to it, excessive halation of the crystalline silica dust could cause pulmonary disease trends called silicosis.

According to studies, more than 70% of all occupational diseases in recent years are silicosis. Reparable crystalline silica, created in mining operations during crushing, and will be released to the surrounding atmosphere. Primary contacts with dust in open coal mines occurs during drilling or shipping materials. This is even enters to the closed cabins with the miners boots containing silica dusts.

Complication of this disease is incurable and causes permanent disability of the worker. The only solution is the preventative measures in mines. The employers and the authorities should take note, but unfortunately, the profiteering prevents such measures.

Heat stress

Heat stress occurs in mines wherever it has a warm working environment. Symptoms of heat stress include increased body temperature, and perspiration. Temperature at a depth of 250 meters is about 25 centigrade, and at a depth of 2000 meters the temperature is 45 centigrade.

During mining process, the heat is released in surrounding environment, and the heat that passes by, will heat up the rocks and raises its temperature. Routine Use of water for dust control would raise the humidity percentage in mines. High temperature alone – especially if combined with high humidity – will increase significant health risks. Increased heart attack is one of the consequences, but strokes are not considered work –related accident.

Smokes, steams, gases and exhausted fumes are produced by blasting chemicals and explosive and toxic gases during combustion. One of the most dangerous gases is carbon monoxide. Carbon monoxide poison in tunnels holes, as well as the surface is also seen in mines. A significant amount of CO and other gases are releases produced which will not go to the atmosphere, but accumulated near the surface and then move toward the less resistance routes.

CO is a stable gas and could stay/persist for several days. It is recommended to use the gas detector device, when the miners are busy working, and whenever going to a closed environment.

Many years ago, the Birds were used for the gas measurement, because they were suffocated by a small percentage of this gas, and the workers noticed the existence of this odorless dangerous gas. Now, technology has come to the workers' assistant, but unfortunately in many events occurred by gas explosion, either the gas measurement device has been faulty, or has not been available at all.

Other toxic materials

Toxic materials found frequently in mines are like Leas, Uranium, and formaldehyde, other materials such as particles output from diesel engines exhaust, chemicals used for the separation of minerals from each other, such as cyanide in gold mines. All of these substances are carcinogenic. Except that, respiratory problems, work – related Asthma, allergies and skin diseases, and even Parkinson by being exposure to chemicals which will impact on the nervous system. All of the toxic materials used in processing of coal and other minerals have direct relation to the diseases mentioned.

These substances are dangerous enough, like use of cyanide in gold mines. But, in Iran they use other chemical fertilizers instead cyanide (because of economic sanction). Usage of the fertilizers which are prohibited all around the world, the danger for workers is doubled. But the danger of mines is not just for the miners, but their families and the residents of the villages and regions closed to mines are affected too. Because the primitive use of mine extraction, or with high – speed damages environment.

There are two toxic and hazardous substances of mercury and arsenic in the residues of the gold mines, which easily will contaminate the water resources. When the waste water enters in the water cycle, the dangerous materials first will infect the plants, and then animals and human beings. Tested water and soil shows that there are too much mercury in the body of the people living by the mines, skin diseases and cancer, particularly cancers of esophageal and stomach, as well as children born deformed by its consequences.

Work – related stress and fatigue

Work – related stress and fatigue is very common in mining industry. Many mines are producing 24 hours per day, 7 days per week. Investors in this sector want to gain maximum profits in the shortest time possible. Leaving the expensive machineries idle and **closure** of mines on weekend means less profit. Some of the mining activities are also held on weekend, and some others are busy working all days of the year.

Usually In underground coal mines, miners are working in 8 hours shifts. But the wise employers and the capitalist investors calculate all of the wasted time for change of the shifts. Wasting any moment of work means lower profits. Shift change takes about 30 minutes usually, by considering other wasted time in to account for restating of production, only about 60 percent of the total time of a shift will be spent on production. To solve this problem, measures should be taken. As if the shift change is done differently both directly and within the production site, which this method is called “hot seat method”, therefore, no waste of time happens and with the increase of 2 hours to every producing shift, the 8 hours shift will be productive. In some mines work is done by two 10 hours shifts with 4 hours

repairmen in between them, and in some other companies, the shifts are increases to 12 hours.

All of these techniques are used in order to not let the expensive machineries being idle, but will not consider what impact this practice will have on miners. Some research has been done about the minor accidents in mines. This research was not done for the sake of benefits of the miners' health, but the main reason was for its impact on the amount of profits for employers and investors. These investigations show that how many working days have been lost due to accidents. Then the average number of days lost is not so important for the home grown or foreign investors in Iranian mines, and with unsustainable production of mine compensate the lost days.

A giant air-conditioned is installed for sending pure oxygen to the tunnels and suck out methane gas and coal dusts and sulfur gas. The safety officer says that the reduction of oxygen to 19 percent is allowed, but lowers than this limit the miners will be lethargy/lethal and weak, and lower than 14 percent will cause death. This air – conditioner will not help miners in second and third horizons, and most of miners' complaints for the lack of oxygen come from tunnels with poisonous gases and where the whole oxygen is swallowed by the moisture. Air – conditioner noise is terrible. A sound that will shake all of your cells, and as if it going to tear off/blow your eardrum... Down the tunnel, looks like the caves left by the Stone Age: pox – ridden walls of niche and protrusions of incompetent stone coal, endless holes, and ugly slate roof which sometimes will bend your head and back. Our light led only a meter ahead. Cold air hurts our skin. Chilling wet that 875 formal and non- formal contract miners, must resist working for 23 years and six months, and every day eight hours, till at the end be eligible to receive 35 day pensions, when their lungs are black/ layers of deposition of coal dust, and they can't blow even a candle... smell. What kind of smell is it? Inhaling the smell of coal smoke, smell of odorous sludge, sewage, the smell of rotten egg. Huh? This is the smell as sulfur gas which is emitted from coal.

A day of life with the coal miners of Sharoud coal mine in 1500 meters underground

Hydraulic chipping hammer shakes all of my brain. When we go home my whole body shakes and will have muscle contraction/spasm for a while. We have to use hydraulic chipping hammer in some places with the width of 50, 40 or 30 centimeters, you wouldn't believe unless you do it yourself. Mine Doctor says: 'chipping hammer will transfer vibration to joints and after a while due to the import/transfer of stress to blood vessels, it will cause the anemic /shortage of blood to the level of cartilage, which in the long run, will result in death cells, that accelerate cartilage ossification, and cartilage will lose its property, ending up with

joint arthritis and early thickness/roughness. In fact, the accident that should occur in 50's and 70's will happen in 25's and 30's.

A day of life with the coal miners of Sharoud coal mine

Miners' life

Every now and then, reports about miner's life will be published in the media. Reports which is points on only a small portion of the difficult living condition of this section of the working class. These reports, regardless of the time of preparation of them, are very similar. When you listen to their stories, you will notice that not only the occupational accidents, and the unavailability of safety in mines that threaten their lives, but also the job security, and psychological problems too. Low wages, unpaid wages, blank contracts, difficult working conditions, lack of affordable housing, lack of affordable health services, job insecurity, unemployment, and ... are just few to mention which are threatening miners 'lives and their families.

Sometime when the miners are fed up with all of the injustice and protesting and demanding their basic and human fundamental rights, they are risking their lives again: arrest, imprisonment, sacking, repressive security forces actions, and possible being shot via live bullets and ... these are risks that have not changed so much over time.

It seems that in the Iranian mines and for miners and their families, time will not pass, and tragic and terrible events are repeated in life, and get its victims among miners and their families.

Protests and miners' organizations

From the year 1300 onwards, in two periods, labor activities have increased unprecedentedly. During the first period of the 1941- 1953 years, and the other one from 1978 to 1983. In these two periods many organizations were formed and wide spread labor strikes in different sections occurred. Protests were very effective in overthrowing of the monarchy regime before February's 1979 revolution. The reports and the news of the labor protests and their organizations published in press releases, due to relative freedom of press was unprecedented.

Both periods have a sharp drop in activities after severe repression, arrest, imprisonment, execution of the labor activists. After 1953 military coup, a wave of arrests and imprisonment and exiles were launched. And in 60's according to reports, more than 500 labor activists were executed.

But the labor movement and the militant workers, fed up with exploitation and suppression could not stop their struggle for a better life. Capitalist greed is so much that with any possible way wants to gain its profits via severe exploitation of the working class by any means, but again the labor movement will struggle to defend its rights after a short period.

Bafgh miners' protested against privatization are one of the longest strikes in recent years. The Bafgh miners' protests and other mines too against privatizations show that class – conscience of the miners has raised so much that these miners demanding their guild's rights for wage increase, unpaid wages and beyond that against privatization – the symbol of capitalism. Strike lasted more than 50 days, and 5000 miners and their families were participated in it. And it was finished successfully.

It has happens that after the strike is finished, the workers' representatives are fired or forced to resign and leave the job, or detained by security forces for various reasons. In such situation, the first step is that the protesting workers inform each other about the wellbeing of the detained workers, the next step is to demand the unconditional release of workmates, or return to work of the expelled workers. These demands are at the forefront of the demands of the protesting workers. Usually in such cases, the workers' families are involved in strikes.

Bafgh miners with a 50 - days strike continued until the 9 jailed workers were released. Wherever, the workers are united, and they have chosen their real representatives, they have fulfilled some of their demand definitely. There are two advantages by selection their own representatives. First, their real representative will not compromise and submit to the employers. Second, the workers with the support of their representatives will show their unity and solidarity with each other. As a result, in the vast majority of these cases, the workers will achieve brilliant victories.

Degradation of Environment by mining activities.

For investors, large profits, is not the only thing created at the expense of the miners 'lives. Nature, water, soil, animal's natural habitats and plants surrounding mining areas are as well will be damaged for the sake of investors' profits. Contamination of water resources and soil with toxic materials will endanger those who live by and their the future generations' health.

With more extraction and deeper space mining operations, more lands will be affected by mining activities; especially the waste disposal will increase day by day.

After extraction of gold, the remaining materials are wastes and tailings. These wastes are highly toxic and harmful to nature and environment, and must be returned to nature in a

proper manner, in order not to harm or damage the environment. Unfortunately, in Iran, the capitalist investors, by improper recycling of the waste disposal, endanger the environment. Most of the mines are located in protected areas. Exploiting them will have an irreparable damage to the rare species of animals and plants.

The reaction of the relevant organizations such as the environmental and mining and industrial organizations will be summarized to the cooperation / communication meetings and writings of few warning letters.

In cases where the people's protests has extended, the authorities order the closure of the mines, but the mine's owners know the loopholes of the law, and by paying bribes or getting letters of recommendation from high-ranking officials, will continue their activities again. The only serious efforts are done against the looting, by the local people of the region, and their surrounding villagers who are living close to mines.

When they discover the irreparable damage done by the mine, they will act in mass protests against these profiteers of the mine's owners to close the mines.

According to the law, in order to compensate for damages caused by exploration or exploitation of the vector mineral, up to 12 percent of the total government's rights in this case must be deposited to the treasury, so that it be spent on repairing and restoring of the natural resources. But usually this is not done, and mine owners in any way possible want to avoid paying for ransom destruction of the nature.

Allowing exploration or exploitation of the minerals, usually is done as an alibi for creating jobs. But these job creations are usually hire only about 20 to 50 people, which is for casual and for short terms only. What occurs in long term for the people of the region is the destruction of their present traditional occupations such as agriculture, farming, ranching and apiculture.

Also, according to the law, 15 percent of the revenues of mines in cities must be used for building the infrastructures and to restore its forests. Something that rarely happens.

Translated by:

Solidarity committee with Iranian worker movement – abroad

*nhkommittehamahangi@gmail.com
http://nahadha.blogspot.com/
boltanxaberi@gmail.com*

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور